

judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem iudícium : quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténébras, quam lucem : erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritatem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur : Qui autem facit veritatem, venit ad lucem.

℟. Spíritus sanctus procédens a throno, Apostolorum pectora invisibiliter penetrávit novo sanctificatiónis signo : * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúia. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. — Ut in ore. Glória Patri. Ut in ore.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

SED dilexérunt, inquit, ténébras magis, quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua : quia qui confitétur peccáta sua, et ac-

cúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua : si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit : quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecisti, ut Deus salvet, quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére quod fecisti, inde incipiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, confésio est óperum malórum.

Te Deum. 20.

Ad Benedictus, Añã. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia.

Oratio.

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum, ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitate ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Añã. Si quis diligit me, sermónem meum servábit : et Pater

meus diliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúia.

FERIA TERTIA.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsius píetas. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio j. Cap. x.

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Amen, amen dico vobis : qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. xlv. in Joannem, post initium.

Ominus de grege suo, et de óstio, quo intráitur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectiône. Dicant ergo pagáni : Bene vivimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet

unicuíque prodésse bene vivere, ut detur illi semper vivere : nam cui non datur semper vivere, quid prodest bene vivere? Quia nec bene vivere dicénda sunt, qui finem bene vivénda vel cæcitate nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuiquam spes vera et certa semper vivénda, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℟. Apparuerunt Apóstolis dispersitæ linguæ, tamquam ignis, allelúia : * Seditque supra singulos eórum Spíritus sanctus, allelúia, allelúia. ℣. Et cœperunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. — Seditque.

Bened. Divínum auxiliium.

Lectio ij.

Quærunto ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére hominibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere, et occidere, non ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philosophi de virtútibus, et

vitiis subtilia multa tractantes, dividentes, definiētes, ratiocinationes acutissimas concludentes, libros implētes, suam sapientiam buccis crepantibus ventilantes, qui etiam dicere auderent hominibus : Nos sequimini, sectam nostram tenete, si vultis beate vivere. Sed non intrabant per ostium: perdere volebant, mactare, et occidere.

R. Loquebantur variis linguis Apostoli magnalia Dei, * Prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis, alleluia. **V.** Repleti sunt omnes Spiritu sancto, et cepērunt loqui. — Prout. Gloria Patri. Prout.

Bened. Ad societatem.

Lectio iij.

Quid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisæi legēbant, et in eo, quod legēbant, Christum sonābant, venturum sperābant, et præsēntem non agnoscebant. Jactābant se etiam ipsi inter Vidētes, hoc est, inter sapiētes, et negābant Christum, et non intrābant per ostium. Ergo et ipsi, si quos forte seducerent, mactāndos et occidēdos, non liberāndos seducerent. Et hos dimit-

tāmus : videāmus illos, si forte ipsi intrant per ostium, qui ipsius Christi nōmine gloriāntur. Innumerābiles enim sunt, qui se Vidētes non solum jactant, sed a Christo illuminātos vidēri volunt : sunt autem hærēti.

Te Deum. 20.

Ad Bened. Añā. Ego sum ostium, dicit Dōminus : per me si quis introierit, salvabitur, et pascua inveniet, alleluia.

Oratio.

Adsit nobis, quæsumus Dōmine, virtus Spiritus sancti : quæ et corda nostra clemēter expūrget, et ab omnibus tueatur advērsis. Per Dōminum... in unitate ejusdem Spiritus.

Ad Magnif. Añā. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis : non quomodo mundus dat, ego do vobis, alleluia.

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMPORUM.

V. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. **R.** Et cepērunt loqui, alleluia.

Pater noster. **Absol.** A vinculis. **Bened.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio j. Cap. vj. e

In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xxvj. in Joannem, post initium.

Moli cogitare te invitum trahi: trahitur animus et amore.

Nec timere debemus, ne ab hominibus, qui verba perpēdunt, et a rebus maxime divinis intelligēdis longe remoti sunt, in hoc Scripturarum sanctarum evangelico verbo forsitan reprehēdamur, et dicatur nobis : Quomodo voluntate credo, si trahor? Ego dico : Parum est voluntate : etiam voluptate traheris. Quid est, trahi voluptate? Delectare in Dōmino : et dabit tibi petitiones cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porro si poetæ dicere licuit : Trahit suamque voluptas : non necessitas, sed voluptas ; non obligatio, sed dele-

ctatio : quanto fortius nos dicere debemus, trahi hominem ad Christum, qui delectatur veritate, delectatur beatitudine, delectatur justitia, delectatur sempiterna vita, quod totum Christus est? An vero habent corporis sensus voluptates suas, et animus deseritur a voluptatibus suis? Si animus non habet voluptates suas, unde dicitur : Filii autem hominum sub tegmine alarum tuarum sperabunt. Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ : et torrente voluptatis tuæ potabis eos. Quoniam apud te est fons vitæ : et in lumine tuo videbimus lumen?

R. Disciplinam et sapientiam docuit eos Dōminus, alleluia : firmavit in illis gratiam Spiritus sui, * Et intellectu implevit corda eorum, alleluia. **V.** Repentino namque sonitu Spiritus sanctus super eos venit. — Et intellectu.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio ij.

DA amantem, et sentit quod dico : da desiderantem, da esuriētem, da in ista solitudine pere-

grināntem, atque sitiēntem, et fontem aeternae patriae suspirāntem : da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit, quid loquor. Tales erant isti, qui invicem murmurābant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dicere, Pater quem tráxerit? Si trahēdi sumus, ab illo trahāmur, cui dicit quaedam, quae diligit : Post odórem unguentórum tuórum currēmus. Sed quid intēlligi vóluit, advertāmus fratres, et, quantum póssumus capiāmus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui propterea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habere Deum. Deus enim Pater aequālem sibi genuit Fílium : et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, aequālem esse Patri eum, in quem credidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite in univēsum orbem, et praedicāte Evangelium, allelúia : * Qui crediderit et baptizátus fuerit, salvus erit, allelúia, allelúia, allelúia.

℣. In nómine meo daemónia eijcient, linguis loquentur novis, serpentes tollent. — Qui. Glória Patri. Qui.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

ARíus credidit creaturam, non eum traxit Pater : quia non considerat Patrem, qui Fílium non credit aequālem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis haerétice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater : non enim intellexisti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius : nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, aliud quod tu dícis. Photínus dicit : Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum, qui dicit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem ostēdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur : et quod currit, tráhitur, amāndo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vinculo tráhitur. Si

ergo ista, quae inter delicias et voluptates terrēnas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque voluptas : non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desiderat ánima, quam veritátem?

Te Deum. 20.

Ad Bened. Aña. Ego sum panis vivus, * dicit Dóminus, qui de coelo descēdi, allelúia, allelúia.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procēdit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promissit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit... in unitate ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Aña. Ego sum panis vivus, * qui de coelo descēdi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aeternum : et panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita, allelúia.

FERIA QUINTA.

℣. Spíritus Dómini replevit orbem terrarum, allelúia. **℟.** Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Pater noster. **Absol.** Exaudi. **Bened.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j. Cap. ix.

IN illo tempore : Vocátis Jesus duodecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia daemónia, et ut languóres curarent. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 6. in cap. ix. Lucae.

Ualis débeat esse qui evangelizat regnum Dei, praecēptis evangélicis designátur : ut sine virga, sine pera, sine calceamento, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsidií saecularis adminicula non requirēns, fidēque tutus, putet sibi quo minus ea requirat, magis posse suppētere. Quae possunt, qui volunt, ad eum derivare tractátum, ut spirítalem tantummodo locus iste formare videátur afféctum : qui velut indumentum quoddam videátur córporis exuisse, non solum potestate rejécta, contemptisque divitiis, sed etiam carnis ipsius illécebris abdi-

cátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constantiæ generále mandatum, ut pacem ferant, constantiam servant, hospitalis necessitudinis jura custódiant : aliénium a prædicatore regni cœlestis ástruens cursitare per domos, et inviolábilis hospitii jura mutare.

R. Advénit ignis divinus, non combúrens, sed illúminans ; non consúmens, sed lucens : et invénit corda discipulorum receptacula munda : * Et tribuit eis charismatum dona, allelúia, allelúia. **V.** Invénit eos concordes caritate, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. — Et.

Bened. Divinum auxiliium.

Lectio ij.

SED ut hospitii grátia deferenda censetur : ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum pulverem, et egrediéndum de civitate mandátur. Quo non mediocris boni remuneratio docetur hospitii : ut non solum pacem tribuamus hospitibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúbrant delicta levitátis, receptis apostólicæ prædicaciónis vestigiis au-

ferántur. Nec otiose secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligenda decernitur : ut mutandi hospitii, necessitudinisque violándæ causa non súppetat. Non tamen eadem cautio receptori mandátur hospitii : ne, dum hospes eligitur, hospitalitas ipsa minuátur.

R. Spíritus sanctus replevit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum : * Et repléti sunt omnes Spíritu sancto : et cœperunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allelúia, allelúia.

V. Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judæorum, sonus repente de cœlo venit super eos. — Et repléti. **Gloria Patri.** Et repléti.

Bened. Ad societatem.

Lectio iij.

SED hæc, ut secúndum litteram de hospitii religione venerabilis est forma præcepti : ita étiam de mystério senténtia cœlestis arridet. Etenim cum

domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videamus igitur, ne forte Ecclésia præferenda designetur, et Christus. Quæ enim dignior domus apostólicæ prædicaciónis ingressu, quam sancta Ecclésia? Aut quis præferendus magis omnibus videtur esse, quam Christus, qui pedes suis lavare consuévit hospitibus : et quoscúmque sua receperit domo, pollutis non patiátur habitare vestigiis : sed maculosos licet vitæ prióris, in reliquum tamen dignetur mundare processus? Hic est igitur solus, quem nemo debet deserere, nemo mutare. Cui bene dicitur : Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ æternæ habes, et nos credimus.

Te Deum laudamus. 20.

Ad Bened. Aña. Convocatis Jesus * duodecim discipulis suis, dedit illis virtutem et potestatem super omnia dæmónia, et ut languóres curarent : et misit illos prædicare regnum Dei, et sanare infirmos, allelúia.

Oratio.

DEus, qui hodierna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne do-

cuisti : da nobis in eodem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere. Per Dóminum... in unitate ejusdem.

Ad Magnif. Aña. Spíritus * qui a Patre procedit, allelúia : ille me clarificábit, allelúia, allelúia.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

V. Spíritus Paráclitus, allelúia. **R.** Docébit vos omnia, allelúia.

Pater noster. **Absolutio.** Ipsius pietas. **Bened.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. v. d

IN illo tempore : Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castélló Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem : et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in cap. v. Lucæ, post initium.

MON otiosa hujus paralytici, nec angusta medicina est, quando Dóminus et orasse

præmittitur : non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imítandi enim spécimen dedit, non precánda ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa, et Judæa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralytici istíus medicína describitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquisque æger peténda precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resoluta, actuumque nostrórum clauda vestígia, verbi cœlestis remedio reforméntur.

✠. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos : * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúia, allelúia. ✠. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. — Ut eátis.

Bened. Divínium auxiliium.

Lectio ij.

Sint igitur áliqui monítóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exteriorís córporis debilitáte torpéntem, ad superiora érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et

humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Dóminico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim respicit Dóminus : quia respéxit humilitátem ancillæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit : Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit álios : et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi?

✠. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia, allelúia. ✠. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospiciens. — Et hoc. **Glória Patri.** Et hoc. **Bened.** Ad societátem.

Lectio iij.

Disce qui júdicas, ignóscere : discere qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffidis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiám, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

✠. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ✠. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Pater noster. **Absol.** A vínculis. **Bened.** Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. **Cap. iv. g**

In illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 4. in c. iv. Luc. sub fin.

Ide cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam désérit : quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequitiæ liberátum ante præmisit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advé-

fidem non debeámus omíttere, ut vere paralytici istíus corpus credámus esse sanátum : cognóscetamen interiorís hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur : suóque júdicio perfidiam suam produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum. 20.

Ad Bened. Aña. Dixit Jesus : * Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralytico : Tibi dico, surge : tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúia.

Oratio.

DA quæsumus Ecclésiæ tuæ miséricors Deus : ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenuis incursióne turbétur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Aña. Paráclitus autem * Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúia.

nerat : sed prior sanári débuit, qui prior créatus est; nec prætermitti illa, quæ mobilitate magis ánimi, quam pravitate peccáverat.

R. Repléti sunt omnes Spíritu sancto : et cœperunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia. **V.** Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei.— Et convénit.

Bened. Divínium auxili-
lium.

Lectio ij.

Sabbato medicínæ Dóminicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit : nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso principio designáret : nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur : ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait : Exspoliántes vos vétèrem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum créatus est.

R. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovistis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúia : * Accípíte Spíritum sanctum in vobis Paráclitum : ille est, quem Pater mittet vobis, allelúia. **V.** Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípíto vobis.— Accípíte. **Gloria Patri.** Accípíte.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat : ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus incipit sólvère vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmonet, ubi ante desíerat : deinde a minóribus incipit, ut ad majóra pervéniat. Libéráre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei posunt : resurrectiónem mórtuis imperáre, divíne sólius est potestátis. Fortássis étiam in typo mulieris illius socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum

cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimus, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est : febris nostra, libído est : febris nostra, luxúria est : febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

Te Deum. 20.

Ad Bened. Añia. Cáritas Dei * diffúsa est in córdi-

bus nostris, per inhabítantem Spíritum ejus in nobis, allelúia.

Oratio.

Mentibus nostris, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum benignus infúnde : cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitate ejúsdem Spíritus.

Post Nonam celebrata Missa terminatur tempus Paschale.

